

Рис. 7.104. Картината на Тинторето (XVI в.), наречена днес „Откриване на тялото на св. Марко“ Може би картината някога се е наричала по друг начин, например „Погребението на св. Марко“. От [1472], картина 17.

Църквата „Св. Марко“ в сегашния ѝ вид е завършена най-вероятно ДОСТА СЛЕД XII В. Църквата, която виждаме днес, е построена окончателно около XVI в. Затова по стените ѝ са се появили мозаечните картини с илюстрации на уж фантастичната съдба, сполетяла мощите на св. Марко. Във всеки случай дори и според Скалигеровата хронология СТРОЕЖЪТ НА ХРАМА Е ПРОДЪЛЖАВАЛ И ПРЕЗ XIII В., когато е била поставена конната група – скулптура, донесена уж от Византия, от константинополския хиподром [1467], с. 39.

Засега е трудно да се каже къде е живял св. Марко в действителност. Може би – както твърди Скалигеровата история – не е живял в Италия, а някъде в Мала Азия или в Константинопол. Но със сигурност не е живял през I в. от н. е., а през XII в. от н. е.

Предположението, че св. Марко може да е живял известно време във Венеция, косвено се потвърждава от това, че „столетия наред символ на града е бил крилатият лъв, а той съгласно християнската традиция, се асоциира с образа на евангелиста св. Марко. На всички знамена, църкви, дворци, кораби и завладени земи са поставяли символа на лъва“ [1265], с. 27.

Но не е изключено, че Италия е „придобила правата върху св. Марко“ само в резултат от хронологичното и географското преместване там (на хартия) на събитията от Византия, от Цариград.

Нашият извод се съгласува добре с хипотезата, че Христос е живял през XII в. от н. е. Вж. по-горе. Както е редно, през същия век е живял и ПЪРВИЯТ ЕВАНГЕЛИСТ – Марко. Умрял е в края на XII в.

Това означава, че и другите трима евангелисти – Лука, Матей и Йоан, също са живели не по-рано от XII в., тъй като, според скалигеровата исто-